

Med henblik herpå foreslås bestemmelsen om kommuners adgang til selv at drive biograf opretholdt, ligesom det i kapitel 8 foreslås at give kommuner adgang til at yde støtte til bl.a. biografdrift.

Til § 25

Forslagets stk. 1-2 og 4-5 svarer med enkelte sproglige ændringer til den gældende lovs § 1. Ved disse bestemmelser foreslås som nævnt i de indledende bemærkninger til kapitlet det hidtidige tilladelsessystem opretholdt.

I stk. 3 foreslås det som ligeledes nævnt i de indledende bemærkninger som noget nyt fastsat, at tilladelsen til biografdrift skal gives på vilkår af, at biografen kun viser film, som må vises ved offentlige forestillinger, og overholder bestemmelserne i loven om filmcensur (lovbekendtgørelse nr. 211 af 30. maj 1980). Det beror i dag oftest på tilfældigheder, om politiet får kendskab til overtrædelser af filmcensurlovens bestemmelser om forevisning af film for børn og om pligten til i annoncer og på forevisningsstedet at oplyse publikum om aldersgrænser for adgangen til at se en film. Det forekommer rimeligt at foreskrive, at det i selve tilladelsen skal fastslås, at filmcensurlovens regler skal overholdes og (i § 28, stk. 3) at give mulighed for tilbagekaldelse af tilladelsen, såfremt dette påbud ikke overholdes.

Til § 26

Denne bestemmelse, som fastsætter de objektive betingelser for opnåelse af biograftilladelse, og bestemmer, at ud over enkeltpersoner har selskaber, kommuner, statslige og kommunale institutioner ret til at få tilladelse, svarer med enkelte sproglige ændringer til den gældende lovs § 2.

Til § 27

Bestemmelsen, som fastsætter, at en tilladelse til andre end enkeltpersoner skal betinges af, at der antages en leder, er identisk med den gældende lovs § 3.

Til § 28

Stk. 1 og 2 om tilladelsens bortfald og muligheden for dens tilbagekaldelse ved politiets foranstaltning svarer til den gældende lovs § 4.

Til stk. 3

Som nævnt i de indledende bemærkninger til kapitlet foreslås der som noget nyt indført en

hjemmel til tilbagekaldelse af en biograftilladelse, såfremt indehaveren overtræder vilkår om ikke offentligt at forevise film eller video-optagelser, som efter de ophavsretlige bestemmelser ikke må forevises offentligt, og ikke at overtræde bestemmelserne i filmcensurloven.

Overtrædelse af begge vilkår kan tænkes at ske under ret undskyldelige omstændigheder. Det foreslås derfor kun, at tilladelsen »kan« og ikke skal tilbagekaldes i tilfælde af overtrædelse, og det er tanken, at tilbagekaldelse kun skal ske ved grovere og gentagne overtrædelser, som er klart konstaterbare ved domstolsafgørelse eller ved den pågældende biografejers egen erkendelse af overtrædelse. For at sikre en ensartet praksis foreslås tilbagekaldelsesretten tillagt kulturministeren. Endvidere foreslås fratagelsesmuligheden begrænset til en 5-års periode.

Til kapitel 8. Forskellige bestemmelser

Til § 29

Som det fremgår af bemærkningerne til kapitel 7 synes der at være en voksende forståelse for, at sikringen af den lokale befolknings adgang til filmforevisninger indgår i en kommunes naturlige kulturelle opgave, hvilket har givet sig udslag i kommunale overtager af private biografer, som var truet af lukning. I nogle tilfælde har i øvrigt også lukningen af en kommunal biograf sikret private biografers overlevelsesmulighed. I § 26, stk. 4, foreslås derfor den hidtidige adgang for kommuner til at drive biograf opretholdt.

Kommuner har endvidere i en række tilfælde indirekte støttet private biografer ved afholdelse af kommunale arrangementer i biografen, ydelse af støtte til filmklubber, som har anvendt biografen som forevisningssted, og på anden måde, f.eks. ved at fremme aktiviteter som møder, undervisning m.v. i biografers lokaler. En del kommuner har også ønsket at yde direkte økonomisk støtte i form af lån eller driftstilskud til private biografer i kommunen, men har været afskåret herfra i kraft af den såkaldte »kommunalfuldmagt«, der udelukker kommunal støtte til private erhvervsvirksomheder.

Det forekommer rimeligt at give kommuner, der som et led i de kulturelle aktiviteter ønsker at sikre befolkningens adgang til filmforevisninger, andre muligheder for at opnå dette formål end ved enten at yde indirekte støtte eller ved at overtage biografen som kommunal. Derfor foreslås nu hjemmel for ydelse af direkte støtte til private biografer i form af lån, garanti for lån eller driftstilskud.